

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΩΝ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ

ΛΑΤΙΝΙΚΑ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ

5 ΙΟΥΝΙΟΥ 2026

A1.

-Ο Ατίλιος Ρήγουλος, όταν έτρεπε σε φυγή τους Καρχηδόνιους στην Αφρική, έγραψε στη Σύγκλητο πως ο μισθωτός εργάτης του είχε φύγει και πως είχε εγκαταλειφθεί από αυτόν ο αγρός του. Η Σύγκλητος αποφάσισε να καλλιεργηθεί αυτός με τη φροντίδα του κράτους, επειδή ο Ρήγουλος απουσίαζε. Οι κόρες του Σκιπίωνα πήραν προίκα από το δημόσιο ταμείο, επειδή ο πατέρας (τους) τίποτα δεν είχε αφήσει σε εκείνες.

-Η Πορκία, η σύζυγος του Βρούτου, όταν έμαθε το σχέδιο του άνδρα της για τη δολοφονία του Καίσαρα, ζήτησε ένα ξυράφι μανικιουρίστα δήθεν για να κόψει τα νύχια (της) και με αυτό αυτοτραυματίστηκε, καθώς (της) γλίστρησε δήθεν κατά τύχη. Έπειτα ο Βρούτος, αφού κλήθηκε στην κρεβατοκάμαρά (της) από τις κραυγές των υπηρετριών, ήλθε για να τη μαλώσει, επειδή τάχα είχε κλέψει την τέχνη του μανικιουρίστα.

B1.

1-γ

2-α

3-β

4-α

5-β

B2.

1-ε

2-ζ

3-α

4-γ

5-δ

Γ1.

senatus

rura

earum

dotium

illa

aequius- aequissimum

popule

virorum

cultello tonsorio

ancillae

certe

talìa consilia

Γ2α.

elapso → elabi

vocatus → vocari

molientem → moliri

Γ2 β.

scribendi

discedamus

absens

acceptum

conferto

exegimus

interficiet

vulnerabatis

venissent

Δ1α.

abeo: εμπρόθετος προσδιορισμός του ποιητικού αιτίου στο desertum esse.

curari: τελικό απαρέμφατο, υποκείμενο στο απρόσωπο ρήμα placuit.

semper: επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο exigeret.

uxor: ονοματικός ομοιόπτωτος προσδιορισμός, ως παράθεση στο Porcia.

temerarium: ονοματικός ομοιόπτωτος επιθετικός προσδιορισμός στο factum meum.

amoris: ονοματικός ετερόπτωτος προσδιορισμός, ως γενική αντικειμενική στο indicium.

Δ1 β.

Romae

Athenis

Carthagine

Δ2α. Cum viri sui consilium de interficiendo Caesare cognovisset:

Δευτερεύουσα επιρρηματική χρονική πρόταση. Εισάγεται με τον ιστορικό διηγηματικό cum, ο οποίος χρησιμοποιείται σε διηγήσεις του παρελθόντος. Ο ιστορικός διηγηματικός cum υπογραμμίζει τη βαθύτερη σχέση της δευτερεύουσας και της κύριας πρότασης. Δημιουργεί μία σχέση αιτίου και αιτιατού ανάμεσά τους. Εκφέρεται με υποτακτική, η οποία κάνει φανερό τον ρόλο του υποκειμενικού στοιχείου. Συγκεκριμένα με υποτακτική υπερσυντελικού (cognovisset), γιατί εξαρτάται από ιστορικό χρόνο (poroscit) και δηλώνει το προτερόχρονο (στο παρελθόν). Λειτουργεί ως επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο poroscit.

Σύμπτυξη: Porcia, Bruti uxor, viri sui consilio de interficiendo Caesare cognito, cultellum tonsorium quasi unguium resecandorum causa poroscit.

Δ2 β.

α) ut eam obiurgaret

β) eam obiurgatum

γ) eius obiurgandae causa/gratia (έχει γίνει υποχρεωτική γερουνδική έλξη, που προήλθε από το eam obiurnadi causa/gratia).